

การศึกษาความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 จากการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
The Study of Reading Word for Students with Slow Learner in Khanjanaburee Educational Service
Area Office 2 by Using Remedial with Peer Teaching Delirium

รุจี มาท้วม¹

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

หมู่ที่ 9 ตำบลแสนตอ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี 71130 โทร 08-0480-1167 E-mail:rujee_mo@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กที่เรียนช้า ที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนองพลับ อำเภอท่ามะกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และแบบทดสอบความสามารถอ่านคำ ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 25 ครั้งๆ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ The Sign Test for Median : One sample และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับดี ดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 16 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ; $t = 5$; P -value = 1.000)

2. ความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงขึ้น ($T = 0$; P -value < .05)

คำสำคัญ: เด็กเรียนช้า,วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน,

Abstract

The objectives of this research were to study abilities of reading word for students with slow learner in Khanjanaburee Educational service area office 2 after using remedial teaching with peer teaching method and to compare the abilities of reading word for students with slow learner in Khanjanaburee Educational service area

office 2 before and after using remedial with peer teaching method . The purposive samples were five prathomsuksa 2 students with slow learner who studying in wat nongplub School, Amphhe Thamaka in Khanjanaburee Educational service area office 2 . The instruments used in this study were the remedial teaching with peer teaching method lesson plans (25 plans), and the test of abilities reading word . The study took 25 times. The Sign Test for Median : One sample and The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test Test were the hypothesis the statistics used to analyze the data were median and interquartile range

The results showed that :

1. The abilities of reading word for students with slow learner in Khanjanaburee Educational service area office 2 after using remedial teaching with peer teaching method was in a good level. ($t = 5$; P -value = 1.000)

2. The abilities of reading word for students with slow learner in Khanjanaburee Educational service area office 2 after using remedial with teaching peer teaching method was higher. ($T = 0$; P -value < .05)

Keywords: students with slow learner, peer teaching delirium

1. บทนำ

ในปัจจุบันนี้โลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยีต่างๆ ทำให้เกิดการแข่งขันกันสูง และที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ค่านิยมของการส่งเสริมให้เด็กเรียนดี เป็นอัจฉริยะ กล้าแสดงออก เพื่อวางรากฐานของการเติบโต และ มีอนาคตที่ดี อย่างไรก็ตามยังมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่งที่ผู้ใหญ่ควรให้ความสนใจ และให้ความช่วยเหลือ นั่นคือกลุ่มเด็กที่มีปัญหาการเรียนหรือเด็กเรียนช้าซึ่งจัดเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเพียงเล็กน้อย [1] และขาดทักษะในการเรียนรู้ ดังนั้น ในบางครั้งเด็กกลุ่มนี้จะถูกตัดสินจากคุณครู ผู้ปกครองและคนรอบข้างว่าเรียนไม่ดี เรียนไม่เก่ง ทั้งๆ ที่บางครั้งเด็กได้ตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่แล้วแต่ผลการเรียนก็ยังไม่ดีอย่างที่ผู้ปกครองคาดหวัง ความล้มเหลวในการเรียนหนังสือของเด็กนั้นจะส่งผลกระทบต่อเด็กในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านอารมณ์ พฤติกรรม การมองตนเอง การปรับตัว การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งในครอบครัวและสังคมรอบข้างทั้งผู้ปกครองและครูควรหาสาเหตุและแนะแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัว ให้สามารถ

เรียนรู้ได้ใกล้เคียงกับเด็กปกติ ทำให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

จากการค้นคว้าหาข้อมูลของผู้วิจัยพบว่า มีบทความและข้อมูลอ้างอิงมากมายที่ให้ความสำคัญกับการอ่าน เช่น บทความของ Dubin [2] กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ต่างๆ นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่าน ส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะเมื่อเข้าใจเรื่องที่จะอ่านก็จะสามารถนำความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านมาดัดแปลงให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต เป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการแสวงหาความรู้ รับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้ด้วยตนเอง นักการศึกษาหลายท่านชี้ให้เห็นว่า การอ่านเป็นรากฐานของการศึกษา ทุกระดับ เนื่องจากจะเป็นพื้นฐานของทักษะที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปอีก

การพัฒนาการอ่านในเด็กเรียนช้าเกี่ยวกับการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยกิจกรรมที่มุ่งเน้น ได้แก่ วิธีการสอนซ่อมเสริมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กให้เรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ตามความสามารถ และเพื่อช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อน โดยช่วยจัดข้อบกพร่อง ขจัดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธี ไม่ได้ผลเสริมความรู้และทักษะให้เด็กมีพัฒนาการไปในทางที่ดีด้วย ซึ่งในปัจจุบันต้องยอมรับว่าการสอนซ่อมเสริมเข้ามามีบทบาทยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพส่วนวิธีที่นำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริม ควรเป็นกลวิธีการสอนที่ตอบสนอง ต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ปัญหา สาเหตุ และวัยของเด็ก [3]

แต่การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันยังไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากครูยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ ที่ตนเองได้รับในสมัยเป็นนักเรียน และครูยังสอนตามความต้องการของตนเองโดยไม่สนใจว่านักเรียนจะสามารถเรียนรู้สิ่งทีครูสอนและไม่สนใจว่าวิธีสอนของตนเองจะเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่จึงทำให้การสอนของครูในปัจจุบันยังค่อนข้างขาดประสิทธิภาพ [4] ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและพยายามสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ การสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเอง ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการพูดจาสื่อสารกันนั้น สามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนเป็นวัยเดียวกัน ซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อนๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เด็กเรียนเข้าใจในความรู้ที่แน่นได้แจ่มแจ้งมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนซึ่งได้รับฟังจากเพื่อนก็จะได้รับประโยชน์ด้วย [5]

จากหลักการและสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจทำการสอนซ่อมเสริมด้วยรูปแบบการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและนำไปสอนนักเรียนที่เรียนช้า เพื่อศึกษาความสามารถ อ่านค่าผลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาการอ่านค่าของนักเรียนเรียนช้าได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านค่าของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านค่าของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนช้า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	
ขั้นตอนการสอน	สื่อการสอน
<p>ขั้นที่ 1 คัดเลือกนักเรียนที่จะเป็นผู้ฝึกอ่าน โดย</p> <p>1) คัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ดี เป็นนักเรียนทำหน้าที่เป็นผู้สอน</p> <p>ขั้นที่ 2 ฝึกความรู้และฝึกทักษะการสอนเพื่อนนักเรียน ผู้สอนฝึกทักษะการสอนโดยจับคู่กันฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพื่อนสอนเพื่อนโดยใช้สื่อ และแบบทดสอบที่ใช้ในการสอนจริงในการฝึกปฏิบัติ</p> <p>ขั้นที่ 3 มอบหมายนักเรียนที่จะสอนเพื่อนดำเนินการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้เครื่องมือ สื่อ และแบบทดสอบที่ครูเตรียมให้ ตามขั้นตอนการสอน</p> <p>ขั้นที่ 4 ติดตามและประเมินผลการสอนเพื่อน โดยการสังเกตจากการอ่านค่า และการทำแบบฝึกอ่านค่า</p>	<p>1. แผนการฝึกอ่านค่า</p> <p>1.1 หมวดอวัยวะของร่างกาย</p> <p>1.2 หมวดเครื่องครัวนาฬิกา</p> <p>1.3 หมวดผลไม้แสนอร่อย</p> <p>1.4 หมวดผักนานาชนิด</p> <p>1.5 หมวดสัตว์โลกน่ารัก</p> <p>2. แบบฝึกทักษะอ่านค่า</p> <p>2.1 หมวดอวัยวะของร่างกาย</p> <p>2.2 หมวดเครื่องครัวนาฬิกา</p> <p>2.3 หมวดผลไม้แสนอร่อย</p> <p>2.4 หมวดผักนานาชนิด</p> <p>2.5 หมวดสัตว์โลกน่ารัก</p>

→ ความสามารถอ่านค่า

4. วิธีดำเนินงาน

การวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพการอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 จากการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรของการวิจัย ได้แก่ เด็กที่เรียนซ้ำ และไม่มีความพิการซ้อน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กที่เรียนซ้ำ ซึ่งเป็นเด็กที่มีปัญหาการเรียน อันเนื่องมาจากระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าปกติ ปัญหาอาจเกิดจากเด็กที่มีการรับรู้และเข้าใจได้ช้า แต่ไม่จัดว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ทดสอบระดับเชาวน์ปัญญา พบว่ามีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ระหว่าง 70-89 และไม่มีมีความพิการซ้อน ที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนองพลับ ตำบลแสนตอ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นชาย 4 คน เป็นหญิง 1 คน พิจารณาจากระดับผลการเรียน 1 หรือ 0 คะแนน จากการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีคะแนนระหว่าง 59 - 0 คะแนน และพิจารณาจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยในด้านการอ่าน คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านในวิชาภาษาไทย การสัมภาษณ์ครูผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ แล้วนำไปวัดระดับเชาวน์ปัญญา ซึ่งมีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ระหว่าง 71-89

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนจัดการเรียนรู้อ่านคำโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 5 หมวดๆ ละ 25 คำ รวมทั้งสิ้น 75 คำ จำนวน 25 แผน ๆ ละ 50 นาที
- 1.2. แบบทดสอบความสามารถอ่านคำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design ตามแบบแผนการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

เมื่อ E แทน นักเรียนที่เรียนซ้ำ
X แทน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
T1 แทน การทดสอบความสามารถอ่านออกเสียงคำก่อนสอนซ่อมเสริม
T2 แทน การทดสอบความสามารถอ่านออกเสียงคำหลังสอนซ่อมเสริม

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนวัดหนองพลับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ประเมินข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ และระดับเชาวน์ปัญญา โดยนำเด็กเข้ารับการตรวจวัดระดับเชาวน์ปัญญาจากศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

2.3 ทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำจำนวน 40 คำ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบล่วงหน้าก่อนวันดำเนินการทดลอง บันทึกผลคะแนนการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2.4 ดำเนินการทดลอง การสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ด้วยแผนการสอนที่สร้างขึ้น จำนวน 25 แผนกับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน เวลา 15.30-16.20 น. จำนวน 25 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 50 นาที

2.5 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว จึงทำการทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการจัดการเรียนรู้จากสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนทดสอบการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วบันทึกผลคะแนนการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาศักยภาพการอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 จากการสอน ซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน พิสัยควอไทล์ และสถิติทดสอบ The Sign Test for Median : One Sample

2. การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test

5. ผลการศึกษา/การทดลอง

การศึกษาความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลการทดลองปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

คนที่	คะแนนความสามารถอ่านคำก่อนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (120 คะแนน)	ระดับความสามารถ	คะแนนความสามารถอ่านคำก่อนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (120 คะแนน)	ระดับความสามารถ	ผลต่างข อ ง คะแนน
1	21	ปรับปรุง	110	ดี	89
2	25	ปรับปรุง	116	ดี	91
3	16	ปรับปรุง	97	ดี	81
4	20	ปรับปรุง	104	ดี	84
5	18	ปรับปรุง	101	ดี	83
Mdn	20.00	ปรับปรุง	104.00	ดี	
IQR	7.00		5.00		
The Sign Test for Median : One Sample n = 5 ; t = 5 ; P -value = 1.000					
The Wilcoxon Matched-pairs Signed-Rank Test n = 5 ; T = 0 ; P -value < 0.05					

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องพบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 16-25 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 20.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์กับ 7.00 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ ก่อนการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับปรับปรุงทุกคนและหลังการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 97.00-116.00 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 104.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 2.55 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ มีความสามารถอ่านคำอยู่ในระดับดีทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 ที่ว่าความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับดี และสูงขึ้น ตามลำดับ

6. การอภิปรายผล

ผลการวิจัยการศึกษาความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 จากการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับดี ความสามารถของนักเรียนที่เกิดขึ้นได้นั้น แสดงให้เห็นว่าการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพื่อน เป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการกระจายบทบาทการสอนของครูไปสู่ผู้เรียน นับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ยึดเด็กนักเรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนได้รับความสนใจจากนักศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เป็นแนวความคิดที่ส่งเสริมและโน้มน้าวให้เด็กนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีภายในกลุ่ม วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนไว้การเรียนรู้ของเด็กนักเรียน [6] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุนันทา โพธิ์ชัย [7] ได้ทำการศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเรื่องเศษส่วน วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของนักเรียนที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลโดยตรงกับนักเรียนที่เรียนซ้ำคือจะสามารถอ่านออกได้คล่องขึ้น ส่งผลให้เด็กมีกำลังใจในการเรียนมีความประพฤติดีขึ้น

2. ความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงขึ้น

ความสามารถอ่านคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ้ำโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ความสามารถอ่านคำของนักเรียนที่เกิดขึ้นนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีการใช้ภาษาในการสื่อสารที่สามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี และผู้สอนเป็นเพื่อนนักเรียนเป็นวัยเดียวกันซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อนฯ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เด็กเรียนเข้าใจความรู้ที่จำแนกแจ่มชัดมากขึ้น ผู้เรียนซึ่งได้รับฟังจากเพื่อนก็จะได้รับประโยชน์ด้วย [5] ผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนให้ความสนใจและตั้งใจในการเรียนมากขึ้นและไม่รู้สึกกดดันหรือกระดากอายที่จะเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พรรณพร ศรีลัมภ์ [8] ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านออกเสียงที่มีอายุระหว่าง 12 - 15 ปี โดยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงสูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข้อสังเกตจากการทดลอง

จากการทดลองครั้งนี้ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนตลอดจนปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งได้ให้คำแนะนำให้กับนักเรียนทุกคนทำให้เกิดองค์ความรู้และสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ในช่วงแรก ๆ นักเรียนที่เรียนช้าและเพื่อนที่ทำการสอนแบบช่วยเพื่อนยังมีท่าทีที่ยังเขินอายกันอยู่ เนื่องจากนักที่ทำการสอนยังไม่คล่องในขั้นตอนการสอน เมื่อเพื่อนที่ทำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสอนไปประมาณ 2-3 แผนหรือเมื่อสอนได้คล่องแล้วเรียนทุกคนมีความรู้สึกลอยเรียน ส่วนนักเรียนที่เป็นผู้เรียนยังไม่ค่อยกล้าอ่านออกเสียงดังนักเพราะ

กลัวอ่านผิด ครูได้ให้คำแนะนำว่าให้นักเรียนออกเสียงตามนักเรียนที่เป็นผู้สอนหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการอ่าน

2. นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี สังเกตได้จากเมื่อครูให้เด็กแยกเข้ากลุ่มนักเรียนทุกคนกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ของตน

3. ในการเรียนมีความมั่นใจในการอ่านและมีความพร้อมที่จะอ่านคำใหม่สนใจและมีความตั้งใจในการอ่านมากขึ้น และมีความมั่นใจมากขึ้น

7. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ผลการวิจัย

ในการทดลองใช้การสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงชันพบว่า ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่เรียนช้าทุกคนมีความสามารถในการอ่านได้ในระดับดี และความสามารถอ่านคำของนักเรียน ที่เรียนช้า หลังการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงชันทุกคน จึงควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เอื้อประโยชน์ในการจัดการศึกษาดังนี้

1.1 ผู้ที่สนใจจะนำการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้กับเด็กเรียนช้ากลุ่มอื่น ๆ ควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนผู้เรียนก่อนว่านักเรียนมีความประสงค์ที่จะเรียนกับเพื่อนหรือไม่ และต้องมีการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการวัตถุประสงค์ แนวการจัดกิจกรรม และการประเมินผล ให้ละเอียด เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และควรมีการทดลองปฏิบัติก่อนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการนำไปใช้จริง

1.2 ขั้นตอนและกิจกรรมในการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถนำไปดัดแปลง เช่น เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสอนแต่ละครั้ง สื่อ หรือกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ แต่ควรจัดกิจกรรมให้ครบตามที่กำหนดไว้ในแผนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้อย่างครบถ้วน

1.3 เวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน อาจมีการยืดหยุ่นให้เหมาะสมเช่น อาจจัดขึ้นในช่วงโมงว่าง

1.4 ในการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการพัฒนาการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในชั้นอื่น ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มทักษะการอ่าน

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการเขียนคำ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้การสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

8. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์หลายท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ให้คำปรึกษาแนะนำในด้านวิชาการ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ สิงห์พล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาระดี ชาญวิรัตน์ ผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โปธิสาร ดร.สิริลักษณ์ โปร่งสันเทียะ และนางเสวนีย์ พรมแดน ที่ได้กรุณารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณนายสุชาติ เสนีรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนวัดหนองพลับ ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนวัดหนองพลับ ที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในกิจกรรมต่าง ๆ ของงานวิจัยเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาวิจัย

9. การอ้างอิง

- [1] เกยูร วงศ์ก้อม. (2548). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.). (ม.ป.ท.).
- [2] สราธรัตน์ จันกลิ่น. (2544). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเอง และกลวิธีการจดบันทึก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] จริลักษ์ณ์ จิรวินูลย์. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อุดสานเนา.

- [4] สุรางค์ โค้วตระกูล. (2547). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- [6] พิภูล ภูมิแสน. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และวิธีการสอนแบบปกติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- [7] สุนันทา โพธิ์ชัย. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องเศษส่วน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- [8] พรรณพร ศรีลัมพ์. (2547). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านออกเสียงที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี โดยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.